

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού, και τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων είναι κατ' ουσίαν όμοια ή παραπλήσια με τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-118/11, Attey κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2011 — Kipré κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-124/11)

(2011/C 130/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Stéphane Kipré Gbagbo (Αμπιτζάν, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: J.-C. Tchikaya, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού, και τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων είναι κατ' ουσίαν όμοια ή παραπλήσια με τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-118/11, Attey κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2011 — LG Display και LG Display Taiwan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-128/11)

(2011/C 130/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: LG Display ((Σεούλ, Κορέα) και LG Display Taiwan (Ταϊβάν, Δημοκρατία της Κίνας) (εκπρόσωποι: A. Winckler και F.-C. Lagrénote, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν μέρει την επίμαχη απόφαση της Επιτροπής ή να μειώσει σημαντικά το επιβληθέν πρόστιμο,

— να καταδικάσει την Επιτροπή τόσο στα δικαστικά όσο και στα λοιπά έξοδα, στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, και

— να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ζητείται η μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 8761 τελικό, της 8ης Δεκεμβρίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.309 — LCD — Πλάκες υγρών κρυστάλλων, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες από κοινού με άλλες επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 ΕΟΧ μετέχοντας σε ενιαία και διαρκή παράβαση και εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των πλακών LCD για τηλεοράσεις, υπολογιστές notebook και συσκευές με οθόνες (monitor), στο μέτρο που προβλέπει την επιβολή προστίμου στις προσφεύγουσες.

Προς στήριξη των ως άνω αιτημάτων, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως

1) Πρώτον, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως και αδικαιολογήτως συνυπολόγισε τις πωλήσεις της LG Display προς τις μητρικές της εταιρίες στην αξία των πωλήσεων που έλαβε υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι:

— πρώτον, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η παράβαση αφορούσε και τις πωλήσεις στις μητρικές εταιρίες της LG Display δεν προέκυπτε από την ανακοίνωση των αιτιάσεων και οι αποκλίσεις ανάμεσα στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και την προσβαλλόμενη απόφαση συνιστούν προσβολή του δικαιώματος ακρόασης των προσφευγουσών·

— δεύτερον, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή των προστίμων, καθόσον έλαβε υπόψη τις ως άνω πωλήσεις για τον υπολογισμό του προστίμου·

— τρίτον, ο χαρακτηρισμός εκ μέρους της Επιτροπής των πωλήσεων που επηρεάστηκαν ως «απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ» ή «απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων» παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην LG Display έπρεπε να στηρίζεται αποκλειστικώς σε πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς προς τρίτες επιχειρήσεις, δεδομένου ότι μόνον αυτές οι πωλήσεις θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την παράβαση.

2) Δεύτερον, ότι κακώς η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της LG Display να απαλλαγεί από το πρόστιμο για το 2005, παραβαίνοντας έτσι την ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι

— πρώτον, η πρόσβαση της LG Display στον φάκελο της υποθέσεως παρεμποδίστηκε σοβαρά από διαδικαστικές πλημμελίες·

— δεύτερον, η LG Display πληρούσε τις προϋποθέσεις μερικής απαλλαγής βάσει της εφαρμοστέας ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας·

— τρίτον, η απορριπτική απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως της LG Display δεν είναι αιτιολογημένη, πάσχει πλείονα νομικά σφάλματα και δεν στηρίζεται σε ορθά πραγματικά περιστατικά.

3) Τρίτον, ότι, παρά το γεγονός ότι η LG Display παρέσχε στην Επιτροπή εξαιρετική συνδρομή, η οποία υπερέβαινε κατά πολύ τις υποχρεώσεις της κατά την ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας, η Επιτροπή δεν μείωσε περαιτέρω το πρόστιμο τουλάχιστον κατά 10 %, παραβαίνοντας έτσι την ως άνω ανακοίνωση.

4) Τέταρτον, ότι η Επιτροπή, αποκλείοντας τους Ιάπωνες προμηθευτές πλακών LCD από την προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι δύο εξ αυτών παραδέχθηκαν ότι μετείχαν στην ίδια ενιαία και διαρκή παράβαση, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή *ne bis in idem*, καθόσον εκθέτει την LG Display σε σημαντικό κίνδυνο να δικαστεί δις για τα ίδια πραγματικά περιστατικά.

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2011 — Gossio κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-130/11)

(2011/C 130/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marcel Gossio (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει, όσον αφορά τον προσφεύγοντα, Marcel GOSSIO, ότι ο κανονισμός ΕΕ 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και η απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, που δημοσιεύθηκαν στις 15 Ιανουαρίου 2011 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν δικαιολογούνται στην πράξη,

— κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, και την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011·

— επικουρικώς, να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του Marcel GOSSIO από τους καταλόγους που συνάπτονται στον ως άνω κανονισμό και στην ως άνω απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον οι αιτιολογίες για την εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο ατόμων και οντοτήτων στα οποία έχουν εφαρμογή τα περιοριστικά μέτρα είναι στερεότυπες, χωρίς να αναφέρεται κανένα συγκεκριμένο πραγματικό στοιχείο που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση του σκοπίμου της εν λόγω εγγραφής.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη, καθόσον ο προσφεύγων, καθώς μετείχε στον διοικητικό μηχανισμό ηγεσία της χώρας, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων του, δεν μπορούσε να επιδείξει υποταγή σε κάποιον συγκεκριμένο πρόεδρο, αλλά όφειλε να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά του στο πλαίσιο του διοικητικού μηχανισμού στον οποίο ανήκει.

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2011 — Ezzedine κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-131/11)

(2011/C 130/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: G. Collard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει, όσον αφορά τον προσφεύγοντα Ibrahim EZZEDINE, ότι η απόφαση 2011/71/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, που δημοσιεύθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2011 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν δικαιολογείται στην πράξη,